

Ε.Μ.Σ.Α.Α. Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

Την 5η Φεβρουαρίου 1906 στη Μεγάλη Αίθουσα του Αβερωφείου Γυμνασίου Αλεξανδρείας Αιγύπτου, περίπου 200 Έλληνες Μικρασιάτες Αλεξανδρινοί, στην πλειοψηφία τους έμποροι και κτηματίες, μιμούμενοι τους Έλληνες Μικρασιάτες Καΐρου, οι οποίοι προηγήθηκαν ιδρύοντας το 1905, το πρώτο Παράρτημα στην Αίγυπτο, του ομώνυμου Μητρικού Συλλόγου Αθήνας « Η ΑΝΑΤΟΛΗ », ιδρύουν νέο Παράρτημα του εν λόγω Συλλόγου, στην Αλεξάνδρεια, παρουσία του αιμνήστου Προέδρου του Μητρικού Συλλόγου, κ. Μαργαρίτη Ευαγγελίδη.

Ιδρυτικά Μέλη θεωρήθηκαν τυπικά, οι κάτωθι αναφερόμενοι αλφαβητικά :

Αγγελόπουλος Κ.	Αναστασιάδης Ν.	Αυγουστίνος Ν.	Βασιλειάδης Σ.
Βατιάδης Μ.	Γελκεντζόγλου Α.	Καζούλης Ι.	Καμπάς Ν.
Κωνίδης Δ.	Ζερβουδάκης Γ.	Μανωλακάκης Κ.	Μανωλίδης Α.
Μιχαηλίδης Μ.	Νικολάου Γ.	Ομηρόλης Μ.	Παυλίδης Ν.
Ρούσσος Γ.	Σαράντης Β.	Σοφιανόπουλος Ζ.	Ταμβακόπουλος Δ.
Ταταράκης Μ.	Τσαγγαίος Ν.	Τσαλίκης Ν.	

Έτσι, σχηματίζεται και η πρώτη **Διοικούσα Επιτροπή**, του τότε νεοσύστατου Σωματείου, από αξέχαστα ονόματα, για την Ιστορία των ανά τον κόσμο Ελλήνων Μικρασιατών, τους κ.κ. : Ζερβουδάκη Γ. (Πρόεδρο), Ομηρόλη Π. & Ιορδάνου Γ. (Αντιπροέδρους), Πιζάνη Ι. (Γενικό Γραμματέα), Βατιάδη Μιλτ. (Ταμία), και με Μέλη τους κ.κ. : Μπενάκη Αντ., Φιλιππίδη Φ., Φραγκούδη Ν., Αγγελόπουλο Κ., Καμπά Ν., Ισαακίδη Πλ., Μαυρίδη Αλ., Τριανταφυλλίδη Αναστ., Παμφίλη Ηλ., Σεραπίωνα Δ., Παυλίδη Π., Κυριακίδη Στ., Γρηγοριάδη Όθ., Γελκεντζόγλου Αλ., Τσαλίκη Ν.

Οι θυγατρικοί Σύλλογοι, ήτοι τα Παραρτήματα Καΐρου & Αλεξανδρείας, χειραφετήθηκαν, ως αυτοτελείς οργανισμοί, αναφορικά με τη δομή και τη δραστηριότητά τους, αλλά συνεργάστηκαν στενά, με τον Μητρικό τους Σύλλογο της Αθήνας, όπως προκύπτει και από την αναδρομή στην Περιοδική Έκδοση, του Μητρικού Συλλόγου «Ξενοφάνης» (Τόμος III, 1905-1906, σελ.: 243-247 & 293-294 & 433-436 και Τόμος IV, 1906-1907, σελ.: 150-151).

Μερικά Μέλη του Παραρτήματος Αλεξανδρείας, συγκεντρώνονται το 1913, στο Ξενοδοχείο του Ν. Αγγλούπα, και ιδρύουν τον « ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ Η ΙΩΝΙΑ », με **Διοικούσα Επιτροπή** απαρτιζόμενη από τους κ.κ. : Ζαρίφη Δ. (Πρόεδρο), Τσαλούχο Ε. (Γραμματέα), και Μέλη τους κ.κ.: Αγγλούπα Ν., Κεχαγιά Ο., Πασχάλη Χ., Ζαΐρη Ιω., Κρασόπουλο Ε.

Το 1918 οι Έλληνες Μικρασιάτες της Αλεξάνδρειας καταπατούν τις διαμάχες τους και ενώνονται σ' ένα ενιαίο Μικρασιατικό Σωματείο, που τ' ονομάζουν « ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ » δημιουργώντας το πρώτο **Διοικητικό Συμβούλιο** Μικρασιατικού Οργανισμού της Ελληνίδας πόλης, που απαρτιζόταν από τον κ. Ζαρίφη Δ. (Πρόεδρο), με Σύμβουλους τους κ.κ. : Αγγλούπα Ν., Αμπατζόγλου Μ., Κεχαγιά Ν., Κρεϋδωρόπουλο Μιλτ., Τζόη Δ., Φωτιάδη Σπ., και με Ελεγκτές τους κ.κ. : Μαζούρη Αρ., Πλωμαρίτη Ευαγ., Πουλάκη Γ.

Το 1919 με ομοφωνία των Ελληνικών Μικρασιατικών δυνάμεων & τάσεων Αλεξανδρείας, ονομάζεται το Σωματείο « ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΩΝ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΩΝ Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ », ενώ το 1930 « ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ ».

Το 1934 ονομάστηκε « ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ », ενώ το 1936 « ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ ».

Στα χρόνια της Στρατιωτικής Δικτατορίας στην Ελλάδα, ο Σύλλογος όντας σε χαλεπούς καιρούς αμφιταλαντεύονταν, και μετονομάστηκε σε «ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ », και τελικά το 1980 αναδιοργανώνεται επανακτώντας τις δυνάμεις του και παίρνει τη σημερινή του ονομασία «ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ Η ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ», με ισχύον πάντα, το αρχέτυπο και εκλαϊκευμένο λογότυπό του « ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ».

Το 1919, απέκτησε στέγη στην οδό Βολανάκη, όπου παρέμεινε έως το 1926, τότε συγχωνεύτηκε με την « ΕΝΩΣΗ ΕΛΛΗΝΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ », και στεγάστηκε στα Γραφεία της, κοντά στο Σταθμό Ραμλιού, όπου το άλλοτε Σωματείο « ΛΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ ». Από το 1930, μεταφέρθηκε στην περιοχή της Ιμπραημίας και διαδοχικά : στο κτίριο υπ' αριθ. 11 της οδού Πελούζ, το 1936 στην έπαυλη υπ' αριθ. 67 της οδού Πρίγκιπα Ιμπραήμ, και από την 12^η Δεκεμβρίου 1953, στην σημερινή του έδρα, στο κτίριο υπ' αριθ. 82 της οδού Μέμφιδος, **λόγω κατάρρευσης του κτιρίου, στο οποίο στεγαζόταν.**

Οι αρχικοί σκοποί του ήταν ανάλογοι με του Μητρικού Συλλόγου, και από τους ενδεικτικότερους ήταν :

- Η οικονομική συμβολή, στο Ταμείο Περίθαλψης, το οποίο συντηρούσε μέσω επιδομάτων, τις άπορες οικογένειες των Ελλήνων επιστράτων της Αιγύπτου, μέχρι να επιστρέψουν οι προστάτες τους, από το πολεμικό μέτωπο (1912-1922).
- Η αποστολή χρημάτων και βοηθημάτων στους παθόντες γηγενείς, και σε άλλους Μικρασιάτες, ακόμη και πριν την Καταστροφή, καθώς και πολυσχιδή υποστήριξη της Μικρασιατικής Εκστρατείας.

Τον Οκτώβριο του 1918, ήταν από τους οργανωτές του Συνεδρίου των Μικρασιατών, που συγκλήθηκε στην Αλεξάνδρεια.

Τον Νοέμβριο του 1918, έλαβε μέρος στις εργασίες του Συνεδρίου των Αλυτρώτων, που διεξάχθηκαν στο Ελληνικό Κέντρο Καΐρου, και πρωτοστάτησε στη σύσταση της « ΚΟΙΝΗΣ ΑΛΥΤΡΩΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑΣ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ », που καταγινόταν με την ενίσχυση των αλυτρώτων περιοχών του Ελληνισμού.

Μετά τον Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ανέλαβε τα έξοδα παλιννόστησης περίπου 7.000 Μικρασιατών αιχμαλώτων & προσφύγων, συμπεριλαμβανομένου εισιτηρίου & χρηματικού βοηθήματος. Είναι γνωστό ότι Μικρασιάτες ομογενείς, που υπηρετούσαν αναγκαστικά στον τουρκικό στρατό, αιχμαλωτίστηκαν από Άγγλους στη Συρία, Παλαιστίνη, Ιράκ και μεταφέρθηκαν σε στρατόπεδα στην Αίγυπτο, στις περιοχές : Ηλιούπολη, Μπελμπές, Τούρα, Μαάντι, Ελάτλ Ελκαμπίρ και Κουέσνα.

Στα χρόνια, που προηγήθηκαν της Καταστροφής, όταν επικρατούσε η μεγάλη ιδέα του νεότερου Ελληνισμού, οργάνωνε διαλέξεις, τύπωνε φυλλάδια & βιβλία για να τονιστεί το εθνικό συμφέρον και ν' αναζωογονηθεί το εθνικό φρόνημα.

Στις 18 Μαρτίου 1923, με την Ελληνική Κοινότητα Αλεξανδρείας, συγκάλεσε εκπροσώπους 105 Ελληνικών Κοινοτήτων & Σωματείων στην Τοσιτσαία Σχολή της Αλεξάνδρειας. Την ημέρα εκείνη επιδόθηκε στο Αμερικανό Πρέσβη Καΐρου ψήφισμα ευγνωμοσύνης, για την βοήθεια, που προσέφερε ο Αμερικανικός λαός, στους πρόσφυγες της Μ. Ασίας.

Μετά την Καταστροφή εγγυήθηκε 16.000 πρόσφυγες από σύνολο 25.000, που κατάφυγαν στο Αιγυπτιακό έδαφος. Τους περιέθαλψε και τους βοήθησε ποικιλότροπα. Ειδική Επιτροπή και άλλες παρεμφερείς συγκέντρωσαν 17.000 £ Αιγ., για τους πρόσφυγες. Μέρος του ποσού αυτού διατέθηκε και για την αγορά ρουχισμού και τροφίμων για τους πρόσφυγες στην Ελλάδα.

Στα Μητρώα του Συλλόγου βρέθηκαν καταχωρημένοι 18.000 Μικρασιάτες, που βοηθήθηκαν στο διάστημα 1921 – 1927.

Με φροντίδα του Συλλόγου πολιτογραφήθηκαν οι πρόσφυγες και απ' αυτούς 1598 απόκτησαν την Ελληνική Ιθαγένεια, ενώ συμπαραστάθηκε σε πολλούς για να εισπράξουν τις αποζημιώσεις, που τελικά έφθασαν στο ποσό των 3.000.000 £.

Με την Απόφαση του Προξενικού Δικαστηρίου Αλεξανδρείας, υπ' αρθ. : 221 της 18^{ης} Νοεμβρίου 1937, αναγνωρίστηκε από την Ελληνική Πολιτεία, ως Σύλλογος Ισότιμος με τους Συλλόγους του Ελλαδικού χώρου.

Αυτή είναι συνοπτικά η Ιστορία του Συλλόγου μας, την μελετάμε και επικαλούμαστε, όχι για να αναβιώσουμε «περασμένα μεγαλεία και διηγώντας τα να κλαις», αλλά για διδάγματα χειρισμών, για αντιμετώπιση αντιξοοτήτων και για άντληση διάθεσης και αναμόχλευση δύναμης για μελλοντική δράση, και γιατί όχι, και για μεγαλουργία ακόμη, αν το επιτρέψουν οι συγκυρίες.

Δυστυχώς όμως, ο αείμνηστος Πρόεδρος του Δ.Σ. κ. Σταματίου, αδικαιολόγητα, και χωρίς τη συγκατάθεση του Δ.Σ., εκποίησε διάφορα Περιουσιακά Στοιχεία του Συλλόγου μας αλόγιστα, και παραχώρησε και το μεγαλύτερο μέρος του Αρχείου μας, σε ελλαδικά Σωματεία, που υποτίθεται ότι ασχολούνται με τις ομογενειακές οργανώσεις της διασποράς. Επίσης κατά τα λεγόμενα των Αιγυπτίων υπαλλήλων του Συλλόγου : « ο εν λόγω κύριος, κάθε χρόνο περίπου, γέμιζε με διάφορα

χαρτιά ένα μεγάλο κάδο, και τα έκαιγε στην αυλή του Συλλόγου, λέγοντας ότι ήταν άχρηστα». Όμως, όπως και να έχει το πράγμα, τελικά, μόνο ένα ελάχιστο μέρος του Αρχείου παρέμεινε μέχρι σήμερα (θ`/VII/2004).

Για αιώνιο Μνημόσυνο της Ιστορίας του Θεσμού μας, αναφέρονται τα ονόματα των Προέδρων του Δ.Σ., που διαδέχτηκαν στα ηνία του Συλλόγου μας :

Ζερβουδάκης Γεώργιος (5/2/1906-14/1/1913), Ζαρίφης Δημήτριος (14/1/1913 – 27/4/1921), Αμπατζόγλου Μιχαήλ (27/4/1921-4/3/1923), Αναστασιάδης Σταύρος (4/3/1923-25/5/1924), Χρόνης Παναγιώτης (25/5/1924-10/11/1929), Παπαλεξίου Κωνσταντίνος (10/11/1929-20/11/1930), Οικιάδης Μιχαήλ (30/11/1930-16/6/1932), Ιορδάνου Αλέξανδρος (16/6/1932-31/5/1934), Σάνδης Αλέξανδρος (31/5/1934-8/5/1936), Ελματζόγλου Σάββας (8/5/1936-19/2/1945), Χατζηστυλιανός Διογένης (19/2/1945-23/6/1950), Τρύφων Ευάγγελος (23/6/1950-12/4/1951), Δαβαράκης Αρίστος (12/4/1951-10/4/1952), Τρύφων Ευαγ. (10/4/1952-24/4/1953), Αναστασιάδης Σωτήριος (24/4/1953-21/4/1954), Ομηρόλης Αβραάμ (21/4/1954-2/2/1967), Δανηλίδης Ιωάννης (21/9/1967-4/10/1978), Σταματίου Ευάγγελος (4/10/1978-4/3/1994), Καλαποδάς Γεώργιος (4/3/1994-8/8/1997), Σολομωνίδης Μιχαήλ (8/8/1997- νυν).

Στη συνεχή πορεία του, από το 1906 μέχρι σήμερα, ο Σύλλογος, τροποποίησε πέντε φορές το Κ. του, ώστε να είναι πάντοτε σύμφωνος με τις διατάξεις της Αιγυπτιακής Νομοθεσίας, και με τις επικρατούσες συνθήκες. Συγκεκριμένα το 1906 συντάχθηκε το 1^ο Καταστατικό του.

- I. Το 1959 εγκρίνεται η 1^η Τροπολογία του Καταστατικού, ώστε να λειτουργήσει και ως Λέσχη, εκτός από κοινωνικό Σωματείο.**
- II. Το 1967 λόγω της έκδοσης του Ν.32/1964, πραγματοποιείται η 2^η τροπολογία, με την οποία καθιερώνεται ως κοινωνικό Σωματείο και επανεγγράφεται με νέο Αριθμό Μητρώου, λαμβάνοντας τον ισχύοντα σημερινό : 221/18-4-1967/Διοικητήριο Αλεξανδρείας.**
- III. Το 1978 πραγματοποιείται η 3^η τροπολογία του Καταστατικού , ώστε να αντιμετωπιστεί το φαινόμενο της συρρίκνωσης της Ελληνικής Παροικίας στην Αλεξάνδρεια, και αποδεσμεύεται η προϋπόθεση της Μικρασιατικής καταγωγής του Τακτικού Μέλους.**
- IV. Με την έκδοση του Ν.153/1999, πραγματοποιείται η 4^η τροπολογία του Καταστατικού, στις 20/5/2000, και προστίθενται πνευματικές και πολιτιστικές δραστηριότητες για την διεύρυνση των τομέων δραστηριοποίησης του Σωματείου.**
- V. Η τελευταία μέχρι σήμερα τροπολογία, βάσει της οποίας ανασυντάχθηκαν τα Άρθρα του παρόντος και ισχύοντος Επαυξημένου Καταστατικού, πραγματοποιήθηκε από την Έκτακτη Γενική Συνέλευση της 18^{ης}/4/2003, και εγκρίθηκε στις 26/7/2003 από την Διεύθυνση Κοινωνικών Σωματείων Αλεξανδρείας, του Υφυπουργείου Κοινωνικών Υποθέσεων, του Αιγυπτιακού Υπουργείου Κοινωνικών Υποθέσεων, με τον ίδιο Αριθμό Μητρώου, ώστε να συμβαδίζει με τον Ν.84/2002, ο οποίος δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα του Αιγυπτιακού Κράτους στις 5/6/2002, και με την Υπουργική Ρυθμιστική Διάταξη : 178/2002, η οποία δημοσιεύθηκε στις 23/10/2002, στην Εφημερίδα του Αιγυπτιακού Κράτους, αναφορικά με την λειτουργία των κοινωνικών και κοινωφελών Σωματείων Αιγύπτου.**